

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **FVE ALENA SUN s.r.o.**, se sídlem náměstí Biskupa Bruna 3347/1, Ostrava, zastoupená JUDr. Filipem Seifertem, MBA, advokátem se sídlem Na Florenci 1332/23, Praha 1, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo náměstí 5, Jihlava, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 2. 2026, č. j. 62 A 44/2025 - 143,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 2. 2026, č. j. 62 A 44/2025 - 143, a také účinky rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu ze dne 13. 5. 2025, č. j. 12158-59/2010-ERU.
- II. Žalobkyně **je povinna** zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný k žádosti žalobkyně ze dne 8. 10. 2010 udělil žalobkyni rozhodnutím ze dne 19. 11. 2010 licenci na výrobu elektřiny. Rozhodnutím ze dne 14. 12. 2022, č. j. 16378-8/2022-ERU, které bylo poté potvrzeno rozhodnutím Rady Energetického regulačního úřadu (dále „*rada žalovaného*“) ze dne 27. 6. 2023, č. j. 16378-15/2022-ERU, žalovaný nařídil obnovu licenčního řízení, neboť původního rozhodnutí o udělení licence ze dne 19. 11. 2010 bylo podle žalovaného dosaženo trestným činem; pro udělení licence byly předloženy listiny obsahující nepravdivé skutečnosti ohledně stavu dokončenosti fotovoltaické elektrárny. V tomto obnoveném řízení pak žalovaný rozhodnutím ze dne 11. 7. 2024, č. j. 12158-46/2010-ERU („*prvostupňové rozhodnutí*“), rozhodl tak, že žalobkyni licenci udělil ke dni právní moci prvostupňového rozhodnutí (výrok I.), a určil, že účinky rozhodnutí v obnoveném řízení ve vztahu k původnímu rozhodnutí o udělení licence ze dne

19. 11. 2010 nastávají ve smyslu § 102 odst. 9 ve spojení s § 99 správního řádu ode dne právní moci původního rozhodnutí o udělení licence, tj. od 23. 11. 2010 (výrok II. prvostupňového rozhodnutí). Výrok II. prvostupňového rozhodnutí napadla žalobkyně rozkladem. O něm rozhodla rada žalovaného rozhodnutím ze dne 13. 5. 2025, č. j. 12158-59/2010-ERU (dále jen „*rozhodnutí rady žalovaného*“), tak, že se rozklad zamítá a výrok II. prvostupňového rozhodnutí se potvrzuje.

[2] Rozhodnutí rady žalovaného napadla žalobkyně žalobou podanou u Krajského soudu v Brně. Tuto žalobu krajský soud zamítl rozsudkem ze dne 5. 2. 2026, č. j. 62 A 44/2025 - 143, proti němuž nyní žalobkyně (dále „*stěžovatelka*“) brojí včasnou kasační stížností, jíž se domáhá zrušení tohoto rozsudku.

[3] Kasační stížnost stěžovatelka doplnila o návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 soudního řádu správního (dále „*s. ř. s.*“).

[4] Stěžovatelka ve svém návrhu v návaznosti na § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tvrdí, že jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatelka předně uvádí, že již žalobě přiznal krajský soud odkladný účinek. Dle stěžovatelky jí nepřiznáním odkladného účinku hrozí újma v tom, že okamžitý výkon napadeného rozhodnutí by vedl k zastavení čerpání státní podpory na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů. Pro stěžovatelku se jedná o zásadní zdroj příjmů, jehož výpadek by měl negativní dopad na schopnost stěžovatelky řádně hradit své závazky (stěžovatelka uvádí své náklady na provoz elektrárny či na splácení úvěru, kvůli kterému je majetek stěžovatelky zatížen zástavním právem ve prospěch banky). Pokud by stěžovatelka měla prodávat vyrobenou elektřinu za tržní cenu, tj. bez státní podpory, pak by tyto výdaje již nemohla pokrýt. V důsledku nepřiznání odkladného účinku by stěžovatelka navíc musela vrátit čerpanou státní podporu. Stěžovatelka v tomto ohledu nemá dostatečné peněžní prostředky na svých bankovních účtech. Dopad na stěžovatelku by byl tedy likvidační (všechny výše popsané částky stěžovatelka konkrétně uvádí v návrhu). Dále stěžovatelka uvádí, že Nejvyšší správní soud v obdobných věcech běžně přiznává kasačním stížnostem odkladný účinek. Dle stěžovatelky nemůže přiznáním odkladného účinku vzniknout dalším osobám újma. Přiznání odkladného účinku nebude v rozporu ani s veřejným zájmem. Veřejný zájem naopak spočívá ve výrobě elektřiny z obnovitelných zdrojů.

[5] K návrhu stěžovatelky se žalovaný vyjádřil tak, že s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Žalovaný uvádí, že přiznání odkladného účinku by nebylo v souladu s veřejným zájmem, neboť licencovaná činnost byla již od počátku založena na nezákonném rozhodnutí, kterého bylo dosaženo trestnou činností, přičemž stěžovatelce nesvědčila ani dobrá víra v zákonnost původního rozhodnutí o licenci. Žalovaný si je však vědom, že již krajský soud přiznal žalobě odkladný účinek, a proto nyní ponechává na úvaze Nejvyššího správního soudu, zda je namíste odkladný účinek kasační stížnosti přiznat, či nikoli.

[6] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

pokračování

[7] Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat závažnou újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS, odst. [24], a usnesení tohoto soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Afs 275/2017 - 20, odst. [10]). Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy tíží stěžovatele (usnesení zdejšího soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50, odst. [5]). Důvody existence nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální a jsou také závislé na osobě a situaci stěžovatele.

[8] Institut odkladného účinku má mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek bez dalšího očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, není-li následně zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[9] Nejvyšší správní soud také uvádí, že stěžovatelka požádala na základě shodných důvodů a podkladů o přiznání odkladného účinku již v řízení o žalobě. Krajský soud usnesením z 25. 7. 2025, č. j. 62 A 44/2025 - 109, tomuto návrhu vyhověl a odkladný účinek přiznal. Také Nejvyšší správní soud dospěl po zvážení důvodů přednesených stěžovatelkou k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou splněny.

[10] Krajský soud k podobným tvrzením a podkladům, které stěžovatelka uvádí a předkládá i v řízení o kasační stížnosti, při vyhovění stěžovatelčině návrhu uvážil následovně: Při zohlednění celkového kontextu okolností, jež vedly žalovaného k prolomení účinků licence udělené v roce 2010, měl krajský soud za osvědčené, že v důsledku napadeného rozhodnutí by se stěžovatelka dostala do situace, jejíž důsledky by i v případě eventuálního zrušení rozhodnutí rady žalovaného soudem byly reálně nevratné. Bylo by tomu tak v situaci, kdy otázka, zda licencovaná činnost byla od počátku založena na rozhodnutí, jehož bylo dosaženo trestnou činností, aniž by stěžovatelka byla v dobré víře v zákonnost udělené licence, představuje problematiku až meritorního posouzení věci. Pro rozhodnutí o (ne)přiznání odkladného účinku žalobě bylo pro krajský soud podstatné, že okamžitý výkon rozhodnutí by pak výrazně a nevratně dopadl do majetkové sféry stěžovatelky, a tento dopad by ve vztahu ke stěžovateli mohl působit likvidačně.

[11] I v kasačním řízení stěžovatelka podrobně doložila své majetkové poměry, včetně závazků a dalších povinností, v souvislosti s nimiž by okamžité nastoupení účinků rozhodnutí rady žalovaného na ni mělo zásadní dopad. Nejvyšší správní soud tedy považuje za osvědčené tvrzení stěžovatelky o negativním dopadu na její schopnost řádně hradit své závazky, jakož i argumentaci týkající se toho, že při okamžitém nastoupení účinků rozsudku, resp. rozhodnutí žalovaného (ve spojení s rozhodnutím rady žalovaného), by nemohla dostát svým aktuálním úvěrovým povinnostem. To by mohlo ve svém důsledku

vést k ukončení podnikatelské činnosti stěžovatelky (k obdobnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud také v jiných, srovnatelných případech – usnesení tohoto soudu ze dne 25. 4. 2019, č. j. 10 As 107/2019 - 55, odst. [7], anebo ze dne 29. 8. 2016, č. j. 7 As 140/2016 - 88, odst. [9]).

[12] Současně z ničeho nevyplývá, že by přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti hrozila újma jiným konkrétním osobám. Pokud jde o kritérium veřejného zájmu, Nejvyšší správní soud nepřehlédl zájem na tom, aby podpora výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie od státu plynula pouze subjektům, kterým po právu náleží. Tento veřejný zájem nicméně v daném případě nepřeváží nad dopady, které by nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti mělo do majetkové sféry stěžovatelky.

[13] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že kasační stížnosti stěžovatelky přiznal odkladný účinek. K dosažení požadovaných účinků návrhu na přiznání odkladného účinku vztáhl Nejvyšší správní soud dopady svého usnesení jak na napadený rozsudek, tak i na napadené rozhodnutí rady žalovaného, jehož účinky se tímto pozastavují (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, č. 4039/2020 Sb. NSS, odst. [52]). Tím, že Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, však nepředjímá své rozhodnutí ve věci samé (usnesení tohoto soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[14] Výrokem II tohoto usnesení Nejvyšší správní soud uložil stěžovateli povinnost zaplatit soudní poplatek. Povinnost zaplatit soudní poplatek v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku vzniká až rozhodnutím soudu o tomto návrhu (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS) a poplatek je splatný do tří dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, činí výše soudního poplatku 1 000 Kč.

[15] Soudní poplatek lze zaplatit:

- v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: 1210403026.

QR platba

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 30. dubna 2026

pokračování

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu